

VALMIERAS ĶĪMIKIS

Tiksimies trešajā raundā

Arodorganizācijas konferences otrais raunds aizvadīts. Tas noritēja ar mērķi tikt pie arodkomitejas priekšsēdētāja.

Vēreiz pie konferences norises atgriežoties un to pārdomājot, jāsecina, ka taisnība vien ir direktoram **Ināram Poļakam**, kurš izteica pārmetumus iepriekšējam arodkomitejas sastāvam un tā vadībai, kas konferences organizēšanas gaitā parādījusi bezrūpību. Jāpiekrit arī pārmetumiem redakcijas adresē par nepuslīgu konferences sagatavošanas gaitas atspoguļojumu. Tādā sakarībā esam iecerējuši pēc svētkiem lūgt republikaniskās komitejas darbinieku domas par jaunajam izvirzīto arodorganizāciju darbību. Savu uzdevumu augstumos, gatavojot kandidātus, nav bijusi arī darba kolektīva pādomē un partijas rūpnīcas komiteja.

Konferencē tika apstiprināti protokoli par arodkomitejas sastāva un arodbiedrības rūpnīcas komitejas priekšsēdētāja vietnieces **Anitas Primanes** ieviešanu. Pirms kandidātu izvirzīšanas priekšsēdētāja amatam runāja direktors. Viņš teica arī šādus vārdus: — Tas nav salds darbs — vēlēts amats, Rūpnīcas vadībai nav vajadzīgs šajā darbā kalps, bet strādīgs, radošs cilvēks, kurš reāli stāvēs uz zemes un izprot notiekošos procesus valstī, republikā un rūpnīcā. Ir vajadzīgs cilvēks ar mērķtiecību, neatlaidīgu iedziņu un mērķi. Nopelnītos labumus mēs spēsim sa-

dalīt ar ikvienu, kurš pildīs priekšsēdētāja pienākumus. Bet galvenais tācu mums visiem kopā ir nopelnīt to, kas bus jāsadalā. Arodkomitejas priekšsēdētājam jāprot sabalansēt savu attieksmi pret visiem kolektīviem, starp arodbiedrību un administrāciju. Izvirzīsim par kandidātiem mērķtiecīgus cilvēkus!

Sarma Ukasa, tehniskās kontroles daļas priekšnieka vietniece, izvirzīja **Mudites Virzas** kandidātūru. Viņu atbalstīja arī **Inārs Poļaks**, izsakot savu vietnieku un čehu priekšnieku domas, ka šajā amatā būtu vēlamus ievēlēt **Muditi Virzu**. Vienlaikus viņš aicināja domāt par jaunā priekšsēdētāja sagatavošanu nākamajam vēlēšanām pēc trim gadiem.

4. čeha delegāte **Valda Bartkēviča** šķērēšanas nodaļas vārdā ieteica strādnieces **Guntas Altenbergas** kandidātūru, raksturojot viņu kā erudītu, korektu cilvēku ar vēlmi aizstāvēt strādnieku intereses.

Nepakavējoties pie kandidātu apspriešanas gaitas, nosaukšu vēlēšanu rezultātus:

Mudite Virza: par — 73, pret — 87;

Gunta Altenberga: par — 76, pret — 84.

Tatād, neiegūstot pusi balsu plus vienu, priekšsēdētāja netika ievēlota.

Nākamā konferences kārtā — 10. novembrī pulksten 9 4. čeha lekciju zālē.

Vizma Lejstrauna

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Iznāk kopā 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN, 1989. gada 2. novembrī

Nr. 43 (514) Cena 1 kap.

TUROT CIENĀ TRADĪCIJAS

Cītus gadus Oktobra svētkus esam svinējuši ar demonstrāciju, brīvēn dienām, Ari šogad, turot cienā tradīcijas, 4. novembrī tiksimies kopīgā pasākumā.

Sakarā ar Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 72. gadadienu rūpnīcas direktors izdevis pavēli par pirmrindnieku apbalvošanu.

Par labiem sasniegumiem darbā un aktīvu līdzdalību sabiedriskajā dzīvē atzīmēti sekojoši pirmrindnieki:

RŪPNĪCAS GODA GRĀMATA Ievietoti sekojošu cilvēku fotoattēli: **Mihails Klapenkovs** — 2. čeha priekšnieka vietnieks, **Anna Pape** — 4. čeha audēja, **Dzidra Kārklīņa** — 4. čeha inženieris, **Ilga Krūmiņa** — 5. čeha lietotāja, **Dzidra Viksna** — TKD inženiere.

RŪPNĪCAS GODA PLĀKSNE Ievietoti sekojošu cilvēku fotoattēli: **Vladislavs Kazjukēvičs** — 2. čeha operators, **Valērijs Zitkēvičs** — 2. čeha operators, **Uldis Nāvitis** — 2. čeha meistaru palīgu brigadieris, **Ausma Lintiņa** — 2. čeha spēlētāja, **Lidija Sugūrova** — 4. čeha šķēterētāja, **Ais Rezgalvis** — 4. čeha meistara palīgs, **Gerda Jansone** — 4. čeha audēja, **Normunds Linē** — 4. čeha meistara palīgs, **Sarmīte Aļeksejenko** — 4. čeha audumu kontroliere, **Aleksandrs Madājevs** — 4. čeha produkcijas pakotājs, **Vilnis Vēveris** — 4. čeha pamatņu iekārtotājs, **Svetlana Eiduka** — 5. čeha meistare, **Frigija Hromova** — 6. čeha grāmatvede, **Juris Knēgeris** — 7. čeha meistara palīgs, **Gunārs Vigants** — 12. čeha autovadītājs, **Ais Eglīte** — 13. čeha atslēdznieks.

Imants Grāvitis — 16. čeha elektromontieris, **Ivars Magonitis** — 17. čeha atslēdznieks, **Ēriks Gādiņš** — 18. čeha mašīnists kompresorists, **Malvine Mičūle** — 19. čeha grieztāja, **Nina Senjova** — TKD kontroliere, **Anita Valmiera** — ražošanas daļas vecākā dispečere, **Aldis Rudzītis** — direktora vietnieks, **Nina Petrova** — realizācijas daļas priekšniece.

APBALVOTI AR RŪPNĪCAS GODA RAKSTU:

Vitālija Vavenko — 2. čeha operatore, **Maruta Cekula** — 2. čeha operatore, **Mudite Apsite** — 2. čeha operatore, **Leonids Vavenko** — 2. čeha operators, **Dzintra Kalniņa** — 2. čeha spēlētāja, **Rasma Prikule-Rūsiņa** — 2. čeha spēlētāja, **Meta Grunte** — 4. čeha iekārtotāja, **Viesturs Malcenieks** — 4. čeha meistara palīgs, **Valentīna Cvetkova** — 4. čeha šķēterētāja, **Svetlana Stikāne** — 4. čeha šķēterētāja, **Inga Pusvilka** — 4. čeha šķēterētāja, **Valda Cepurīte** — 4. čeha audēja, **Ingrīda Jarceva** — 4. čeha audēja, **Imants Ozoliņš** — 4. čeha iekārtotājs.

Māriete Pētersone — 4. čeha inženieris, **Guna Strode** — 4. čeha apkopēja, **Jekaterīna Prokoļjeva** — 4. čeha šķēterētāja, **Kristīne Kulpeksa** — 5. čeha saistīvielu gatavotāja, **Velta Eglīte** — 5. čeha furnitūras stiprinātāja, **Vera Starikova** — 5. čeha šuvēja, **Māra Daugule** — 5. čeha priekšniece, **Inga Sahova** — 6. čeha operatore, **Mirdza Kleģere** — 7. čeha maīņas priekšniece, **Jānis Auziņš** — 12. čeha krāvējs, **Andris Dimza** — 13. čeha atslēdznieks, **Māriete Urbanoviča** — 16. čeha tabeļvede — noliktavas pārziņa, **Ivars Dancis** — 17. čeha atslēdznieks, **Andrejs Zadorožņijs** — 17. čeha atslēdznieks, **Antons Vaivods** — 18. čeha atslēdznieks — santehniks, **Gundars Bērziņš** — 19. čeha galdnieks, **Nina Morozova** — TKD kontroliere, **Arvids Vazdiķis** — PKD inženieris — konstruktors, **Vaira Kovalevska** — TD biroja priekšniece, **Ieva Puriņa** — grāmatvede, **Inta Jansone** — grāmatvede, **Ludmila Potapova** — KD priekšnieka vietniece, **Jānis Cēsnieks** — GED priekšnieka vietnieks, **Harijs Holsts** — RCL priekšnieka vietnieks, **Daiga Pauzere** — 1. b./d. audzinātāja, **Dace Ezava** — 2. b./d. veļas mazgātāja, **Valentīna Bondareva** — 3. b./d. veļas mazgātāja, **Tatjana Sadovska** — 4. b./d. audzinātāja.

Cehu Goda plāksnēs ievietoti 120 pirmrindnieku fotoattēli.

Izteikta pateicība un piešķirta prēmija 47 darba pirmrindniekiem.

4. NOVEMBRI PULKSTEN 12.30 4. ČEHA LEKCIJU ZĀLĒ NOTIKS

Oktobra svētku pēcpusdienu

PROGRAMMA:
SVĒTKU UZRUNU TEIKS ZIGURDS ABELE,
LABĀKO DARBA DARĪTĀJU GODINĀSANA,
APSVĒIKUMUS DZEJA UN DZIESMAS SNIEGS
VALMIERAS DRĀMAS TEĀTRA AKTIERI,
AICINĀTI VISI!

HRONIKA

Pamatoties uz Kultūras komitejas lēmumu un Maskavas latviešu-krievu biedrības izsankumu, pieredzes apmaiņai uz Maskavu komandētas «Dainas» dziedātājas **Gaida Lace**, **Aiva Smuļķe**, **Vija Zinrajova**, **Ausma Smuļķe**, **Iveta Demumiete**, **Inga Vagale**.

žošanas kombinātū, no oktobra līdz jūnijam mūsu rūpnīcā pieņemtas 12 Valmieras 2. vidusskolas audzēknes, kas 4. čehā apgūs šķēterētājas specialitāti. Teorētiskā kursa pasniedzēja un mācību ražošanas prakses vadītāja — **Margarita Timošina**.

Pamatoties uz līgumu ar Valmieras 4. vidusskolu, 12. čehā darbā apmācībai autoatslēdznieka specialitātē pieņemti 12 šīs skolas audzēkņi. Mācību grups vadītājs —

ražošanas apmācības instruktors **Imants Jerkins**.

Par ilggadēju un nevainojamu darbu un aktīvu līdzdalību sabiedriskajā darbā 4. čeha meistara palīgs **Reinis Indriksons** apbalvots ar Goda rakstu un naudas prēmiju.

Par trijiem neatīstotiem darba kavejumiem 31. oktobrī 1. čeha šifras transportētājam **Aivaram Davidovam** izteikti rājiens un samazināts atvaļinājums.

Izvirzām tautas deputātu kandidātus

Pagājušajā piektdienā arodorganizācijas konferencē tika izvirzīti kandidāti gaidāmajam tautas deputātu vēlēšanām. Pilsetas 46. vēlēšanu iecirknī baloties centrālās laboratorijas priekšnieks **Mārtiņš Tomsons**, pilsetas 42. vēlēšanu iecirknī — sporta bāzes «Baiļi» direktors **Valdis Vanags**. Tehniskās kontroles daļas priekšnieka vietniece **Sarma Ukasa** izvirzīta par deputāta kandidāti pilsetas 43. vēlēšanu iecirknī, bet darba kolektīva padomes priekšsēdētājs **Jurijs Ovsjaņņikovs** — Valmieras 22. vēlēšanu iecirknī.

Jurijs Ovsjaņņikovs izteica priekšlikumu ierosināt atlikt vēlēšanas sakarā ar nesakaidrībām par to norisi un deputātu tiesībām un pienākumiem, darīt priekšlikumu zināmu LPSR Augstākajai Padomei. Konferencē par šo priekšlikumu nebalsoja.

Kadru kalvei — jubileja

Sestdienas rītā, kad Valmieras 36. arodividusskolas kolektīvs atzīmēja savas mācību iestādes 25. gadu jubileju, skanēja tradicionālā himna «Nevis slinkojot un pūstot...». To dziedāja visi — gan jubilāri, gan arī viesi. Labi pazīstams dziesmas skanēja visu svētku laiku Valmieras drāmas teātra aktieru **Aigara Vilima** un **Andra Jozēna** izpildījumā.

Svinīgo sanākumi atklāja skolas direktors **Arnis Gulmanis**. Viņš īsumā iepazīstināja ar mācību iestādes vēsturi. 1964. gada oktobrī stikla šķiedras rūpnīcā sāka darboties kadru sagatavošanas «cehs» ražošanai. Daudzas jaunas meiteņnes toreiz ķēras pie darba. Viņu skaits bija arī vairākas no tam, kas vēl šodien ir ierindā un turpina audzētņu sagatavošanu un apmācīšanu. Nopelniem bagātās pasniedzējas **Malvine Lange**, **Ilga Krūskope**, ražošanas apmācības

meistares **Biruta Volkoviča**, **Inta Alksre**, **Mirdza Semerova**. Toreiz skolu vadīja kolektīvu sabiedrība šīs pirmā direktore **Nopelnie** bagātā pasniedzēja **Lilija Krūmiņa**. Viņai tika vēlēts daudz labu vārdu, un arī viņa pati šajā svētku reizē bija kopā ar savu kolektīvu. Divdesmit pieci gadu skolai varbūt nav nemaz tik daudz, taču izmaiņu ne mazums. Laiks nemanot rīti uz priekšu. Tikai paaugūšies bērni liecina par to, kāds laika spridris aizvadīts. Daudzi no bijušajiem audzēkņiem jau paši audzina bērnus, daži no rūpnīcas atgriezušies un strādā par audzinātājiem un ražošanas apmācības meistariem, piemēram, **Zita Gustavsonē**, **Irina Rudīņa** un citi.

Kopš skolas dibināšanas dienas tās kolektīvs saistīts ar mūsu uzņemuma darbu kolektīvu. Jubilejas reizē apsvēikumus teica rūpnīcas (Nobeigums 2. lpp.)

VETERĀNI, ATSAUCIETIES!

Sogad rūpnīcā atzīmēsīm vēl vairākas jubilejas. Pirms 25 gadiem, 1964. gada 16. novembrī sāka dot produkciju spēlēšanas čehs. Tajā pat dienā ierindā stājās arī šķēterēšanas čehs. Tagad, kā zināms, ir atlicīgi 2. čeha spēlēšanas nodaļa un 4. čeha šķēterēšanas nodaļa.

Mēnesi vēlāk, 1964. gada 18. decembrī, tika iegūti pirmie stikla šķiedras auduma metri.

«Valmieras Ķīmiskis» iecerējis sagatavot vairākas publikācijas, atzīmējot šo divdesmitpiecgadi. Tāpēc aicinām veterānus, kas 1964. gadā jau strādāja rūpnīcā, iesniegt redakcijai savas atmiņas, pārdomas. Sevišķi pieejīgi būsim par to gadu fotozņēmumiem, ko varētu publicēt mūsu laikrakstā, bet oriģinālus atgriezt īpašniekiem. Pirmo materiālu jau apsolījusi spēlēšanas nodaļas priekšniece **Arija Pence**, kas toreiz vadīja maīņu, kura ieguva un nosūtīja uz šķērēšanas čehu pirmo pārspolēto stikla diegu. Ceram, ka tikpat atsaucīgi būs arī citi mūsu rūpnīcas veterāni.

Redakcija

Kadru kalvei — jubileja

Skolu šobrīd vada direktors **ARNIS GULMANIS**.

(Sākums 1. lpp.)

pārstāvi: direktora palīgs kadru un sadzīves jautājumos Vilnis Miodle, ausānas čeha priekšiece Astrīda Alzslīniece, elektrokrāšņu nodaļas priekšiece Elza Pakalne, elļotāju sagatavošanas iecirkņa priekšiece Zaiga Cirule. Bez tam tautiskā garā spilgtu apsveikumu bija sagatavojuši Antoņina Selecka ar saviem bērniem. Viņa arī viena no pirmajām pabeidza šo skolu.

Jā, laiks rit... Toreiz, pirms 25 gadiem, tās jaunās meitenes, kas uz sāka darba gaitas «Ieļās ķīmijas» rūpnīcā, nedomāja, ka ar laiku

klūs par uzņēmuma zelta fondu. Sākums bija grūts — tika uzstādīta jauna iekārta, sastādītas patstāvīgas mācību programmas (jāteic, ka daudz pareizākas un pieņemamākas nekā tās, ko tagad sūta no centra...). Ari entuziasma bija vairāk. Taču arī tagad darbs ir dzīves pamats, teica Lilija Krūmiņa. — Pats galvenais, lai jaunie to saprastu un iemācītos mīlēt darbu, mācītos strādāt. Te viņiem jāpalīdz skolas pasniedzējiem un ražošanas apmācības meistariem.

Laiks nestāv uz vietas. Labāk iekārtoti kļuvuši mācību kabineti, ir

labiekārtotas kopitnes, izaudzis pasniedzēju kolektīvs, nostiprinājušās vecās un dzimušās jaunas tradīcijas. Ir jaunas specialitātes, kas nav sevišķi raksturīgas stikla šķiedras ražošanai: skaitļošanas mašīnu operatori, šuvējas. Šādu grupu radīšanā aktīvi piedalījusies Gaida Kļava. Turpmāk paredzētas arī automašīnu vadītāju un mājturības grupas. Kā teica Arnis Gulmanis, arī šīs specialitātes tā vai citādi noderes rūpnīcai. Jau tagad pēc skolas beigšanas rūpnīcā strādā gan skaitļošanas mašīnu operatori, gan šuvējas. Gribas ticēt, ka 36. arodividusskola palīdzēs rūpnīcai un attaisnos kadru kalves nosaukumu.

LOLITA DREIMANE

ANTOŅINA SELECKA, viena no pirmajām skolas absolventēm, kopā ar saviem bērniem sveica skolas kolektīvu jubilejā.

Aicinājums rūpnīcas kolektīvam

LŪGUMS PALĪDZĒT

Rūpnīcā saņemta vēstule, adresēta direktoram Ināram Poļakam:

Rūpēs par latviešu tautas tālājiem atzariem Krievijas ciemos ar šo mācību gadu LATVISKĀS IZGLĪTĪBAS MISIJA, kura dibināta pie Krievijas latviešu biedrības, nosūtījusi četrus brīvprātīgos misinārnus — latviešu valodas skolotājus uz Baskīrijas APSR Arh-latviešu vidusskolu un Krasnojarskas novada Lejas Bulānas skolu.

Paturot prātā Jūsu un rūpnīcas folkloras ansambļa «DAINA» atsaucību 1986. gada koncertbraucienā uz Baskīrijas latviešu ciemiem un sirsnīgo sadarbību ar Baskīrijas sievu ansambli «Atbalss» festivāla

«Baltica-88» laikā Rīgā, LATVISKĀS IZGLĪTĪBAS MISIJA griežas pie Jums ar lūgumu palīdzēt skolotājiem entuziastiem veidot viņu darbu un dzīves vietās iespējami latvisku vidi, tādējādi ar personisku piemēru audzinot skolēnos estētiskas kritērijus.

Būsim ļoti pateicīgi par jebkuru ziedojumu (piem., loģu aizkaru audums ar latvisku apruku, salvetes u. tml.) Jums pieņemamos apmēros.

Cienā un pateicībā **VAIRA STRAUTNIECE,** LATVISKĀS IZGLĪTĪBAS MISIJAS vadītāja

Ziedotāji tiek gaidīti 4. ceha sabiedrisko organizāciju telpās. Atsauksmies šai svētajai misijai!

Līdzjutības

Dzīlajās bēdās esam kopā ar Svetlanu Eiduku, pavadot tēti kapu kalnīņā.

Arodiedrības rūpnīcas komiteja izsakām dziļu līdzjutību Muditei Harkovai sakarā ar brāļa nāvi. Darba biedri

UZMANĪBU!

Rūpnīcas teritorijā fluorogrāfa caurskatēs notiks 3., 4. novembrī un 11. un 13. decembrī no pulksten 9.

CIENTĪJAMĀ REDAKCIJĀ!

Kad mērs pilns, tas list pāri malai. Mums sen jau apnicis iet cauri caurlaides tēpai. Ir daudzas dežurantes taktiskas un pieklājīgas. Ir dažas neciešami piekasiņas.

7. oktobrī gāju mājās no darba pulksten 15.02. Caurlaide lika man uzrādīt somiņas saturu. Es atvēru, dežurante apskatīja un vēl aptautēja no ārpusēs. Nezinu, kas tur likās aizdomīgs, bet vēl ievēda blakus tēpā un lika somiņas saturu izlikt. Protams, nekā neatrada. Pateicu, ka gaisa tai tēpā un ēlpa

dežurantei... Ar to beidzās, jo skrēju uz autobusu 15.05. Tagad nu ir atnācis raksts uz cehu, ka es esot lamājies. Cik jau tādu rakstu nav bijis uz spoletavas 3. maigu vien. Tagad savos gados es vairs nekauteļos izlikt somiņas saturu kā uz veikala lētes. Ja es nesu uz darbu ziepju gabalu, nedod dievs to aizmirst somiņā!

Strādāju rūpnīcā 24 gadus. 20 gadus esmu bijusi arodiedrības darba organizatore maiņā. Esmu maiņas padomes priekšsēdētāja, un

neesmu no tiem, kas bez vajadzības palaiž muti. Taisnību gan saku. **ANTONINA LAKSA,** 3. maiņas spoletāja

Pretenzijas caurlaidei izteiktas vairākkārt, tapec līdzām šo vēstuli komentēt apsaržu nodaļas priekšniekam MARTIĀNAM UGAROVAM.

Jā, patiešām, nereti caurlaides telpās veidojas konflikta situācijas. Bet, jāteic, ka arī paši rūpnīcas strādnieki reizēm, uzskatot sevi par apvainotiem neuztīcēšanās un somu pārbaudes dēļ, sāk izrādīt savu sārtunni, lamājas. Dabiski, ka šāda

Mums raksta

situāciju apsaržu darbiniekiem, kas tikai izpilda savus pienākumus, nav viegli. Jāsaprot, kāpec visār apsaržu ir noorganizēta, jāsaprot kontroleru tiesības dienesta funkcijas un pienākumi un jābūt savstarpēji pieklājīgiem. Vajadzētu arī gemt vēr, kādos apstākļos kontrolieri caurlaides tēpā strādā: visu dienu nepārtraukti klausdz durvis, valda caurvējš, lietainā laikā daudz drūzmejas pie durvīm, gaidot autobusu, trokšņo, un apsaržu darbiniekiem reizēm pat grūti noformēt caurlaides. Tā tas diemžēl ir...

Par mums raksta

No «Graudanskoje Dostoinstvo»

Zinām, ka oficiālajā Padomju Savienības presē notiek mērķtiecīga sabiedrības dezinformēšana par notikumiem Baltijā. PSKP CK valda patiesās situācijas nezināšana, par ko liecināja arī bēdīgi slavenais 26. augusta paziņojums. Tomēr arī vispārējo negāciju bastionā pamazām rodas plaisas, pa kurām iespējams patiesība.

Pagājušajā nedēļā tehniskās daļas priekšnieks ANDRIS STANEVIČS no Maskavas atveda vienu no neformālajiem izdevumiem «Graudanskoje Dostoinstvo», kuru izdod tāda pat nosaukuma sabiedriskā politiska organizācija Maskavā. Tajā publicēti materiāli, kura autors — 23. augusta notikumu aculiecinieks Valmierā. Lūdzam to izlasīt arī jūs.

23. augustā cilvēce atzīmēja pazīstamā Molotova — Ribentropa pakta 50 gadu jubileju. Sevišķi liktenīga šī diena kļuva triju Baltijas republiku: Igaunijas, Latvijas un Lietuvas iedzīvotājiem, kurām līgums starp viņu diviem varenajiem kaimiņiem un turpmākie notikumi nozīmēja nacionālās neatkarības zaudēšanu. Atzīmējot simbolisko jubileju, triju republiku neatkarīgās sabiedriskās organizācijas nolēma rīkot simbolisku akciju «Baltijas ceļš». Pēc organizatoru iecerēs 23. augustā pulksten septiņos vakarā pa visu Baltiju no Tallinas līdz Lietuvai dienvidu robežai uz 15 minūtēm bija jāizveido demonstrantu dzīvā ķēde.

Tajā dienā es kopā ar vienu mas-

kavieti atbraucu uz Valmieru — nelielu pilsētu Latvijas ziemeļos. Kamēr starpilsētu autobuss riņķoja pa Valmieras ielām, mēs paspējām ieraudzīt pie kādas privātas mājas Latvijas karogu ar melno sēru lentu. Tieši pie autoostas durvīm bija izkārtis tipogrāfijā iespiests plakāts ar Baltijas republiku shematisku karti. Pa to ar treknu sarkanu līniju bija iezīmēts «Baltijas ceļš». Pilsētas centrā cilvēkus gandrīz neredzēja: «svētkus» neviens nebija pasludinājis par iezemo dienu. Centrālajā laukumā, divus soļus no milzīgā, pilnā augumā pieminekļa Leņīnam un rajona komitejas un rajona izpildkomitejas ēkas ieraudzījām iestiklotu stendu ar LTF rajona nodaļas laikrakstu

«Tālava», «Ekspresshronikas» un «Sātversmes sapulce» (izdošanas vieta — Pēterburga) jaunākajiem numuriem, kā arī vairākiem sludinājumiem latviešu valodā. Daudzoz no tiem bija izcelts datums 23. augusts.

Ar nelielām pūlēm mums izdevās atrast LTF rajona nodaļas štābu, taču tur uzzinājām, ka visi organizācijas aktivisti no pilsētas izbraukuši, lai organizētu dzīvu ķēdi uz Rīgas šosejas.

Ap sešiem vakarā atkal atnācām uz pilsētas centrālo laukumu. Tur pakāpeniski sāka pulcēties laudis. Daudziem no viņiem rokās bija tranzistoru radiouzvēreji, acimredzot, lai precīzi noteiktu laiku. Nekādu plakātu, karozīnu neredzēja, tikai viens jauns vīrietis laukumā šķērsoja ar Latvijas karogu rokās. Pēc pusseptiņiem cilvēki sāka veidot diezgan ciešu dzīvu ķēdi, kas šķērsoja laukumu un stiepās pāri tiltam uz autoostas pusi. Pamātā tē bija vecāko gadagājumu cilvēki, daudzi no viņiem ar mazbērniem. Instinkti, pēc Maskavas parauga, paskatījies apkārt uz apkārtējiem ielām: kur ir milicija, «melnās beretes», specmašīnas. To nebija. Tikai dažī milīči un sabiedriskie autoinspektori ar apšējiem uz pierdurknas apturēja automašīnas ķēdes tuvumā. Tieši pusseptiņos Simaņa baz-

nīcas tornī sāka skanēt zvans. Mēs iestājāmies ķēdē.

Te sarunājāties ar kaimiņiem. Pūsmūža latviešu pāri. «Divaini pie jums, — teicu, — ne milicijas, ne specmašīnu.» «Kāpec tās ir vajadzīgas? Mēs taču uzvedamies mērgīgi. Un vispār, pie mums tagad demokrātija», — izbrīnīti teica mūsu sarunas biedri. «Vai zināt, Maskavā arī neviens nekeras pie ieročiem, taču tur, Puškina laukumā, laikam šobrīd piekauj...» «Vai tiešām tagad tas ir iespējams?» «Diemžēl, jā. Vai tad jums ir garantija, ka netiks atjaunota vecā kartība?» «Tagad tas nav iespējams.» «Bet ja atkal ievēdīs tankus?» «Tagad tas vairs neizdosies.» «Bet četrdesmitajā izdevās!» «Toreiz daudzi tēcija, ka tā bus labāk, bet tagad mēs labāk saprotam, ko tas nozīmē.»

Gar ķēdi nāca cilvēks ar videokameru, filmēja demonstrācijas dalībniekus. «Sodien te demonstrēs vietējā televīzijā», sacīja mans kaimiņš. (Starp citu, mani paziņas maskavieši norāda uz to, ka demonstrantus bieži vien filmē pavīsam cita iestādē.)

Laikraksta nākamais numurs iznāks 16. novembrī.

Redaktore V. LEJSTRAUTA

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienā, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 21472 un 339. Iespējams: Valmierā tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Uršā ielā 7, 0,5 izsk. Iespiedloksne, otseta tehnika. Tirāža 800 eks. «Valmieriskā ķīmija» («Valmieras ķīmiskās») — izdane Valmierēkoro anona cteno nozīta, naxodit odni raz v nedēļo po četurgam, na russkom n latyšskom jazyk ax. Adres redakcijas: 228600, g. Valmierā, ul. Gagarina, 1. Telefoni 21472 un 339. Oļtčatano v Valmieriskoj tipografijā «Liesma», 228600, g. Valmierā, ul. A. Uršā, 7. Ofsetnija čestah, 0,5 usl. p. l. Tirraž 800 eks. Na latyšskom jazyko.